

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 17 (493)

Mierzeszyn, 11 czerwca 2022 r.

ISSN 2082-0089

Rok 13

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

UROCZYSTOŚĆ ROCZNICY PIERWSZEJ KOMUNII ŚWIĘTEJ

Mierzeszyn, 28 maja 2022 roku

Dziennik Bałtycki 77 lat

Piątek
27.05.2022

www.dziennikbaltycki.pl

Nr 122 (23 574) // Rok 77
Cena 4,50 zł (w tym 8% VAT)

WOJENNA TAJEMNICA ARCYDZIEŁA

„*Sąd ostateczny*” Hansa Memlinga podczas wojny przez dwa lata zdołał wewnątrz ewangelickiego kościoła w Mierzeszynie.

To sensacyjna, wręcz nieprawdopodobna wiadomość. Okazało się, że słynny tryptyk „*Sąd Ostateczny*” jeden ze stu najważniejszych obrazów sztuki dawnej, podczas wojny przez dwa lata zdołał wewnątrz ewangelickiego kościoła w małej wiosce Mierzeszyn pod Gdańskiem.

- Niemcy przygotowani do ochrony cennych dzieł sztuki na wypadek, gdyby rozpoczęły się naloty bombowe alianckich, podjęli dosyć wcześnie, bo już w marcu 1941 roku - opowiada historyk. Helena Kowalska. - W piwnicy gdańskiego Stadtmuseum zamontowane zostały drzwi pancerne. Galeria malarstwa, która znajdowała się na najwyższym piętrze, została przeniesiona na parter. Drogocenne przedmioty ze srebra i bursztynu, narażone na rozbicie wyroby z porcelany i fajansu, miały zostać umieszczone w skarbcu w piwnicy. Wkrótce z muzealnych piwnic malarstwo i zabytki rzemiosła artystycznego zostały przewiezione do wcześniej przygotowanych, majątków ziemskich, których właściciele to byli ludzie zaufani.

Gdzie ukryć skarby?

Ewakuacja stanowiła namacalny dowód, że działania wojenne zbliżają się nieuchronnie. Akcja wywózki zabytków poza Gdańsk prowadzona była na szeroką skalę, bo jak słusznie przewidywano, Gdańsk na pewno nie zostanie w wojnie oszczędzony.

„*Sąd Ostateczny*” Hansa Memlinga, który wisiał w Bazylice Mariackiej, także zostaje wywieziony z miasta i ukryty. Dotychczas sądzono, że dotarł prosto do Turynii, gdzie po wojnie znaleźli go Rosjanie. Tymczasem, trafił on do ewangelickiej świątyni w Mierzeszynie (dzisiaj jest to kościół katolicki Najświętszego Serca Pana Jezusa). Tu od 1942 roku przez dwa lata stał przed głównym ołtarzem.

Szok i niedowierzenie

- Dawni gdańszczanie mają w Niemczech stowarzyszenie, które wydaje swoją gazetkę - opowiada ksiądz proboszcz mierzeszyńskiej parafii św. Bartłomieja Apostoła ksiądz Andrzej Sowiński. - Jakiś mieszkaniec Mierzeszyna przeczytał w niej, że w naszej wiosce był przechowywany obraz Memlinga. Z dziesięć lat temu dostaliśmy tę gazetę, to był szok, ale też niedowierzenie. Nie wiadomo, ile jest w tym prawdy - zastanawialiśmy się. I tak sobie ten tekst poleżał w ciszy przez kilka lat.

W 2013 roku w kościele zawisła kopia. Nie jest ona jednak doskonała. Parafia napisała też w sprawie Memlinga do dyrekcji Muzeum Narodowego w Gdańsku. Nie otrzymała jednak odpowiedzi.

- Pewnie dlatego, że nikt dokładnie nic nie wiedział. Dopiero gdzieś po sześciu latach koleżanka z muzeum Weronika Grochowska, będąc na stypendium w Marburgu, przypadkowo trafiła na te zdjęcia i przesłała je do mnie, ponieważ zajmowałam się Memlingiem, pisząc przewodnik. Zaczęłam badać temat, znalazłam materiały na stronie mierzeszyńskiej parafii i list od proboszcza z 2013 r. Wszystko zaczęło się układać w całość. Potem pojechałyśmy wspólnie do Mierzeszyna, opowiada Magdalena Podgórska z Muzeum Narodowego w Gdańsku, współautorka przewodnika o „*Sądzie Ostatecznym*”.

- Zdziwiłem się, kiedy do drzwi plebanii zapukały dwie młode panie i powiedziały, że przyszły w sprawie Memlinga. Zaczęliśmy rozmawiać. Fakt, że „*Sąd Ostateczny*” był eksponowany na głównym ołtarzu, w centralnym miejscu został potwierdzony dzięki pani Weronice Grochowskiej, która odkryła w Instytucie Herdera w Marburgu w Niemczech archiwalne fotografie kościoła ewangelickiego w Mierzeszynie z okresu II wojny światowej oraz pani Magdaleny Podgórskiej, która temat zbadała i opracowała. Jest na nich „*Sąd Ostateczny*” Memlinga - mówi ksiądz proboszcz. - Są one absolutnym dowodem pobytu tego dzieła w mierzeszyńskiej świątyni.

Pod koniec wojny tryptyk ukryto w

Dziennik Bałtycki 77 lat

Piątek
27.06.2022

www.dziennikbaaltycki.pl

Nr 122 (23 574) // Rok 77
Cena 4,50 zł (w tym 8% VAT)

Turyngii, gdzie odnalazła go Armia Czerwona, „zaopiekowała się” skarbem i ostatecznie trafił on do w Ermitażu w Leningradzie. Wrócił do Gdańska 21 września 1956 roku.

Sąd Ostatecznie skaperowany

Historia tryptyku jest barwna i burzliwa. Zamówił go w roku 1465 Angelo Tani, bankier florenckich Medyceuszy. Mieszkający wówczas w Brugii. Hans Memling malował go sześć lat. Potem „Sąd Ostateczny” został wyeksponowany do Florencji, załadowano go na wielki galeon „Święty Mateusz” płynący pod neutralną banderą Burgundii.

Był rok 1473. A więc - trwała wojna angielsko-hanzeatycka i blokada angielskich portów. W blokadzie tej uczestniczył też „Peter von Danzig”, trzymasztowa karaka, którą dowodził gdański kaper Paul Beneke. On to właśnie cenny ładunek wypatrzył i złupił. Skarbami podzielił się z gdańskimi patrycjuszami, współwłaścicielami jednostki. A oni jako wierni parafianie, podarowali zdobyczy tryptyk kościołowi Najświętszej Marii Panny. Znalazł miejsce na filarze przy kaplicy św. Jerzego. Ale fundatorzy obrazu, przy wsparciu władcy Burgundii i legata papieskiego, przez długie lata usiłowali „Sąd Ostateczny” dla florenckiego kościoła Bada Fiesolana odzyskać. Nic z tego.

Tryptyk był przedmiotem zachwyty, ale i... pożądania. O wejście w posiadanie dzieła zabiegali też cesarz Rudolf II i car Piotr I. W 1807 roku, za czasów Napoleona Bonaparte, obraz został wywieziony do Paryża. Z Luwru po ośmiu latach trafił do Berlina. Po interwencji króla pruskiego dzieło Memlinga w 1817 roku wróciło do Gdańska.

Paul Beneke dowodził swoim statkiem tylko do 1475 roku, kiedy to „Peter von Danzig” („Piotr z Gdańska”), dotarłszy do Brugii, prawdopodobnie rozbił się o skały. Paul Beneke zamieszkał z córką Elżbietą na rogu ulic świętego Ducha i Węglarskiej w Gdańsku. Miał stąd blisko do kościoła Mariackiego, gdzie w kaplicy Bractwa Świętego Jerzego znajdował się słynny tryptyk. Czy kapitan został pochowany w tej świątyni czy na żeglarskim cmentarzu koło kościoła świętego Jakuba? Nie wiadomo.

Zapomniany kaper

- Przed wojną niemieckie Schronisko Młodzieżowe w Gdańsku na Biskupiej Górze nosiło imię Paula Beneke. Na wieży budynku o określonych godzinach odbywała się inscenizacja bitwy morskiej, której towarzyszyła wygrywana na carillonie melodia. Paul Beneke miał też swoją ulicę, to obecnie ulica Marynarki Polskiej. Tak mi się wydaje, nie ma on nawet małej uliczki osiedlowej - opowiada Magdalena Podgórzak. Co do Mierzeszyna ksiądz proboszcz planuje nazwanie placu przed kościołem Placem Sądu Ostatecznego i być może zrobienie dobrej kopii dzieła Memlinga. Gdański „Sąd Ostateczny” skłania do zadumy nad losem człowieka. Memlingowska wizja Sądu Ostatecznego ukształtowała wyobrażenie wielu osób, a losy tryptyku barwne i niezwykle, jak się okazuje, wciąż kryją wiele tajemnic.

Na głos anielskich trąb

Zanim w Mierzeszynie pojawi się kopia, wybierzmy się do Muzeum Narodowego w Gdańsku, aby podziwiać dzieło Memlinga, gdzie Anioły do specjalnych zadań trąbią na wszystkie strony świata. Na górze cztery skrzydlate postacie trzymają w dłoniach narzędzia Męki Pańskiej. Na głos anielskich trąb umarli powstają z grobów, budząc się do nowego wiecznego życia. Na Sąd Ostateczny wędrują nadzy. W zbroi Archanioła odbija się dolina Sądu. Do kryształowych schodów zbliżają się brodaty Adam i Ewa. Za nimi Abel i Set, dalej podążają dwaj mężczyźni, a następnie dwie kobiety. W piątej parze rozgrywa się dramat - szatan dobiegł do idących w szeregu i wyciąga jednego z nich. Na szczęście z pomocą przychodzi mu anioł, który drzewcem krzyża uderza szatana. W szóstej parze, zamykającej pochód, można dostrzec Murzyna i człowieka o rysach semickich. Zbawienie objęło wszystkie ludy. Zbawieni witani są przez św. Piotra idą ku bramie niebios, a na balkonach Rajskiej Bramy koncertuje anielski zespół. Czternastu aniołów wita zbawionych...

GRAŻYNA ANTONIEWICZ

PAMIĄTKA
ROCZNICY PIERWSZEJ KOMUNII ŚWIĘTEJ
Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
sobota, 28 maja 2022 roku

1. **Kacper Bukowski, Mierzeszyn**
2. **Jan Dachtera, Mierzeszyn**
3. **Wojciech Formella, Mierzeszyn**
4. **Zofia Gajewska, Mierzeszyn**
5. **Kuba Grabiński, Mierzeszyn**
6. **Aleksander Jurek, Mierzeszyn**
7. **Iga Kolbusz, Olszanka**
8. **Michalina Koziello, Warcz**
9. **Jakub Meier, Mierzeszyn**
10. **Maksymilian Mocarski, Olszanka**
11. **Anna Przytarska, Mierzeszyn**
12. **Izabella Szulejewska, Zaskoczyn**
13. **Agnieszka Zaleska, Warcz**

Proboszcz Parafii w Mierzeszynie:
ks. Andrzej Sowiński

**NOWI KARDYNAŁOWIE OGŁOSZENI
PRZEZ PAPIEŻA FRANCISZKA:
29 MAJA 2022 ROKU.
OFICJALNY OBRZĘD USTANOWIENIA:
27 SIERPNI 2022 ROKU**

Kuria Rzymska

1. Abp Arthur Roche, prefekt Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów

Arthur Roche urodził się 6 marca 1950 r. w Batley, w północnej Anglii. Świecenia kapłańskie przyjął w 1975 r. dla diecezji Leeds. Po trzyletnim stażu duszpasterskim w Barnsley został skierowany do kurii diecezjalnej, gdzie był sekretarzem biskupa. Rok później został mianowany wicekanclerzem Kurii. Od 1982 r. był wikariuszem parafii katedralnej, zaś w 1989 r. otrzymał nominację na proboszcza parafii św. Wilfrida. Dwa lata później wyjechał do Rzymu i podjął studia na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim. Uzyskując licencjat kanoniczny z teologii. Niedługo potem został ojcem duchownym w tamtejszym Kolegium Angielskim. W 1982 r. był koordynatorem wizyty papieża Jana Pawła II w Wielkiej Brytanii, w latach 1996-2001 sekretarzem generalnym Konferencji Biskupiej Anglii i Walii, a następnie od 2001 r. biskupem pomocniczym archidiecezji westminsterskiej w Londynie. W 2002 r. został biskupem koadiutorem diecezji Leeds, w której rządu jako ordynariusz objął w 2004 r. W 2012 r. papież Benedykt XVI mianował go sekretarzem Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, zaś Franciszek w 2021 r. prefektem tej kongregacji.

2. Abp Lazzaro You Heung-sik, prefekt Kongregacji ds. Duchowieństwa

Lazzaro You Heung-sik urodził się 17 listopada 1951 r. w Nonsan, w prowincji Chungcheongnam-do w zachodniej części Korei Południowej. Świecenia kapłańskie przyjął w 1979 r. Studiował na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Był m.in. wikariuszem w katedrze w Daejeon, dyrektorem domu rekolekcyjnego, wykładowcą i rektorem uniwersytetu katolickiego w tym mieście. Związał się też z ruchem Focolari. W 2003 r. został mianowany biskupem koadiutorem Daejeon. W 2005 r. został biskupem Daejeon. Był przewodniczącym Komitetu ds. Duszpasterstwa Migrantów i Zagranicznych Mieszkańców Korei oraz podkomitetu ds. Duszpasterstwa Pielgrzymek i Sanktuariów Konferencji Biskupów Katolickich Korei (CBCK). Był również członkiem Komisji Episkopatu ds. Duchowieństwa i Zakonników,

Komisji Episkopatu ds. Społecznych oraz Specjalnej Komisji Episkopatu ds. Beatyfikacji i Kanonizacji. W 2014 r. gościł papieża Franciszka podczas VI Azjatyckiego Dnia Młodzieży w Daejeon. W 2021 r. został mianowany prefektem Kongregacji ds. Duchowieństwa.

3. Abp Fernando Vérgez Alzaga LC, przewodniczący Papieskiej Komisji ds. Państwa Watykańskiego

Fernando Vérgez Alzaga urodził się 1 marca 1945 r. w Salamance. W 1965 r. złożył śluby wieczyste w Zgromadzeniu Legionistów Chrystusa (LC) i w nim w 1969 r. przyjął święcenia kapłańskie. Uzyskał licencjaty kanoniczne z filozofii i teologii na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie oraz dyplom Szkoły Archiwistyki przy Tajnym Archiwum Watykańskim. W 1972 r. rozpoczął pracę w Stolicy Apostolskiej – najpierw w Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, skąd w kwietniu 1984 r. przeszedł do Papieskiej Rady ds. Świeckich. W 2004 r. został kierownikiem jednej z sekcji w biurze internetu, po czym w 2008 r. Benedykt XVI mianował go szefem Dyrekcji Telekomunikacji Watykanu. W 2013 r. Franciszek mianował go sekretarzem generalnym Gubernatoratu Państwa Watykańskiego, wyniósł go do godności biskupa tytularnego i udzielił mu osobiście sakry biskupiej w bazylice watykańskiej. W 2021 r. papież mianował go przewodniczącym Papieskiej Komisji ds. Państwa Watykańskiego oraz przewodniczącym Gubernatoratu Państwa Watykańskiego.

Biskupi diecezjalni

4. Abp Jean-Marc Aveline, arcybiskup Marsylii (Francja)

Jean-Marc Aveline urodził się 26 grudnia 1958 r. w Sidi Bel Abbès w Algierii. W 1977 r. wstąpił do seminarium międzydiecezjalnego w Awinionie, gdzie odbył pierwszy cykl teologii, a następnie studiował w Séminaire des Carmes w Paryżu, studiując teologię w Instytucie Katolickim, uzyskując w 2000 r. doktorat z teologii. Uzyskał również licencjat kanoniczny z filozofii na uniwersytecie Paris I i Paris IV Sorbonne. Świecenia kapłańskie przyjął w 1984 r. jako kapłan archidiecezji marsylskiej. Łączył pracę naukowo-dydaktyczną z pracą duszpasterską. Od 2007 r. był wikariuszem generalnym archidiecezji marsylskiej. W latach 2008-2012 był konsultorem Papieskiej Rady ds. Dialogu Międzyreligijnego. W 2013 r. papież Franciszek mianował go biskupem pomocniczym archidiecezji Marsylii, a w 2019 r. arcybiskupem Marsylii.

5. Bp Peter Ebere Okpaleke, ordynariusz Ekwulobia (Nigeria)

Peter Ebere Okpaleke urodził się 1 marca 1963 r. w Amesi, w stanie Anambra. W 1983 r. wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego Bigard Memorial w Ikot-Ekpene i Enugu, gdzie w latach 1983-1992 studiował filozofię i teologię. Święcenia kapłańskie przyjął 1990 r. w diecezji Awka. W ciągu dwudziestu lat po święceniach pełnił wiele różnych funkcji duszpasterskich i administracyjnych, m.in. kapelana uniwersyteckiego, proboszcza parafii, administratora finansów diecezjalnych, kanclerza diecezji, sekretarza i członka zarządu diecezji. Studiował również prawo kanoniczne w Rzymie na Papieskim Uniwersytecie Świętego Krzyża.

7 grudnia 2012 r. papież Benedykt XVI mianował ks. Okpaleke biskupem Ahiara w Nigerii. 21 maja 2013 r. Okpaleke przyjął sakrę. Z powodu sprzeciwu wobec jego nominacji, konsekracja odbyła się poza diecezją, w Wyższym Seminarium Duchownym w Ulakwo w archidiecezji Owerri. Miejscowe duchowieństwo i parafianie sprzeciwili się jego nominacji i uniemożliwili mu wejście do katedry, aby odbyć ingres, ponieważ bp Okpaleke nie pochodził z tego obszaru etnicznego. 9 czerwca 2017 roku papież Franciszek dał duchownym z diecezji 30 dni na napisanie listu obiecującego posłuszeństwo i przyjęcie bp. Okpaleke jako swojego biskupa lub zagroził im suspensą. Duchowni wysłali listy z przeprosinami, ale nadal protestowali przeciwko temu, co postrzegali jako dyskryminację rasową. 19 lutego 2018 roku papież Franciszek przyjął rezygnację bpa Okpaleke z funkcji biskupa Ahiary. 5 marca 2020 r., nieco ponad dwa lata po przyjęciu rezygnacji Ojciec Święty mianował go biskupem diecezji Ekwulobia, nowo utworzonej diecezji w stanie Anambra, która wcześniej miała swoje terytorium pod jurysdykcją diecezji Awka. Bp Okpaleke odbył tam ingres 29 kwietnia 2020 r.

6. Abp Leonardo Ulrich Steiner OFM, arcybiskup Manaus (Brazylia)

Leonardo Ulrich Steiner urodził się, 6 listopada 1950 r. w Forquilha, w stanie Santa Catarina. Święcenia kapłańskie przyjął w 1978 r. w Zakonie Braci Mniejszych. Studiował w Rzymie w Papieskim Ateneum Antonianum, gdzie uzyskał doktorat (2001) z filozofii. W latach 1999-2003 był sekretarzem generalnym Antonianum. Po powrocie do Brazylii został wikariuszem parafialnym w Kurytybie, wykładał na Wydziale Filozoficznym św. Bonawentury. W 2005 r. papież Jan Paweł II mianował go przełożonym prałatury terytorialnej São Félix. W latach 2007-2011 był członkiem Komisji Duszpasterskiej Episkopatu ds. życia konsekrowanego Konferencji Episkopatu Brazylii oraz wiceprzewodniczącym regionu Oeste-2. W 2011 r. został wybrany na

sekretarza generalnego Konferencji Episkopatu Brazylii. Funkcję tę pełnił do 2019 r. W 2011 r. papież Benedykt XVI mianował go biskupem pomocniczym Brasília, a papież Franciszek w 2019 r. – arcybiskupem metropolitą Manaus. W 2022 r. został wiceprzewodniczącym Konferencji Kościelnej Amazonii.

7. Abp Filipe Neri Ferrão, arcybiskup Goa i Damão (Indie)

Filipe Neri António Sebastião do Rosário Ferrão urodził się 20 stycznia 1953 r. Studia rozpoczął w Seminarium Matki Bożej w Saligao, a następnie wstąpił do Papieskiego Seminarium Duchownego w Pune. Ukończył filozofię i teologię. Biegłe włada językami: konkani, angielskim, portugalskim, włoskim, francuskim i niemieckim. Święcenia kapłańskie przyjął w 1979 r. Po kilku latach pracy duszpasterskiej został wysłany na studia podyplomowe do Rzymu i w 1988 r. uzyskał licencjat kanoniczny z teologii, ze specjalizacją w teologii biblijnej, na Papieskim Uniwersytecie Urbaniańskim. W 1991 r. uzyskał licencjat kanoniczny w Międzynarodowym Instytucie Lumen Vitae w Brukseli, afiliowanym przy Katolickim Uniwersytecie w Leuven. Po powrocie do kraju był dyrektorem Diecezjalnego Centrum Apostolstwa Świeckich oraz wikariuszem biskupim dla północnej części archidiecezji. W 1993 r. św. Jan Paweł II mianował go biskupem pomocniczym Goa i Damão, a w 2003 r. arcybiskupem Goa i Damão. W ramach Konferencji Biskupów Katolickich Indii abp Ferrão był przewodniczącym Komisji ds. Świeckich oraz (w latach 2014-2018) drugim wiceprzewodniczącym tej Konferencji, a także doradcą kościelnym Ogólnoindyjskiej Unii Katolickiej i Wspólnot Życia Chrześcijańskiego. Z kolei w ramach Ogólnoindyjskiej Konferencji Biskupów Katolickich Indii obrządku łacińskiego był jej wiceprzewodniczącym (2011-2019), a od 2019 r. jest jej przewodniczącym.

8. Bp Robert Walter McElroy, biskup San Diego (USA)

Robert W McElroy urodził się 5 lutego 1954 r. w San Francisco. Studiował historię na Uniwersytecie Harvarda i na Uniwersytecie Stanforda, zaś teologię w Seminarium św. Patryka w Menlo Park i w Jezuitckiej Szkole Teologicznej Uniwersytetu Santa Clara w Berkeley. W 1986 r. uzyskał doktorat w zakresie teologii moralnej na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. W 1980 r. przyjął święcenia kapłańskie w archidiecezji San Francisco. Pracował w parafii św. Cecylii w San Francisco. W latach 1982-1985 pełnił funkcję sekretarza arcybiskupa Johna Quinna. Od 1997 do 2010 roku był proboszczem kościoła św. Grzegorza w San Mateo. W 2005 r. opublikował artykuł

na temat odmawiania Eucharystii urzędnikom państwowym z powodu ich pozycji politycznej. Skrytykował tych, którzy przyjmują to, co nazwał „*stanowiskiem sankcji*”. Ostrzegając, że nakładanie sankcji na jednostki szkodzi Kościołowi, ponieważ sprawia wrażenie przymusu, wzmacnia argument zwolenników aborcji, że Kościół próbuje narzucić swoje przekonania religijne całemu społeczeństwu, bagatelizuje szeroki zakres programu społecznego Kościoła i ma tendencję do „*stawiania Kościoła w roli strony w amerykańskim systemie politycznym*”. W 2010 r. został biskupem pomocniczym San Francisco, a w 2015 r. biskupem San Diego. Bp McElroy jest powszechnie uważany za zwolennika papieża Franciszka. Często i obszernie pisał na temat nierówności społecznych i misji Kościoła w zakresie sprawiedliwości społecznej. W swoim pierwszym publicznym wystąpieniu w San Diego zobowiązał się do orędownictwa w sprawie bezdomnych, wspierania kompleksowej reformy imigracyjnej i zakazania posługi duchownej lub innego zatrudnienia w diecezji osobom, które wykorzystywały małoletnich.

9. Abp Virgilio do Carmo da Silva, arcybiskup Dili (Timor Wschodni)

Virgílio do Carmo da Silva urodził się 27 listopada 1967 r. w Venilale, w diecezji Baucau. Wstąpił do Towarzystwa Salezjańskiego. Studiował filozofię i teologię w Manili na Filipinach i na Papieskim Uniwersytecie Salezjańskim w Rzymie. Świecenia kapłańskie przyjął w 1998 r. Był mistrzem nowicjatu, dyrektorem szkoły technicznej, a od 2015 r. prowincjałem salezjanów w Timorze Wschodnim i Indonezji. W 2016 r. papież Franciszek mianował go biskupem Dili, a w 2019 r. – po erygowaniu prowincji kościelnej Timoru Wschodniego – arcybiskupem metropolitą Dili.

10. Bp Oscar Cantoni, biskup Como (Włochy)

Oscar Cantoni urodził się 1 września 1950 r. w Lennie, w prowincji Como, w Lombardii. Po ukończeniu studiów klasycznych w Papieskim Kolegium Gallio w Como, w 1970 r. wstąpił do seminarium diecezjalnego. W 1975 r. przyjął święcenia kapłańskie w Como. Następnie powierzono mu odpowiedzialność za Diecezjalne Centrum Powołań, które sam stworzył i którym kierował do 1999 r. W 1986 r. został mianowany kierownikiem duchowym diecezjalnego seminarium teologicznego, a w 1991 r. delegatem biskupim do spraw dziewic konsekrowanych. W 2003 r. został mianowany wikariuszem biskupim ds. duchowieństwa. W 2005 r. św. Jan Paweł II mianował go biskupem diecezji Crema. W tym samym roku bp Cantoni został wizytatorem seminariów włoskich. Jest też delegatem Konferencji Episkopatu Lombardii ds.

duszpasterstwa powołań i seminariów. W 2016 r. papież Franciszek mianował go biskupem Como.

11. Abp Anthony Poola, arcybiskup Hajdarabadu (Indie)

Anthony Poola urodził się 15 listopada 1961 r. w Poluru. Świecenia kapłańskie przyjął w 1992 r. jako kapłan diecezji Cuddapah. Po dziewięciu latach pracy duszpasterskiej w różnych parafiach, został w 2001 r. skierowany na studia teologiczne na Loyola University w Chicago. Pracował jednocześnie w tamtejszym kościele św. Genowefy. Dwa lata później, po powrocie do swej diecezji, został dyrektorem Chrześcijańskiej Fundacji na rzecz Dzieci i Osób Starszych. Był też konsultorem diecezjalnym, sekretarzem ds. edukacji, zastępcą administratora szkół katolickich i koordynatorem programu stypendialnego. W 2008 r. z nominacji Benedykta XVI został biskupem diecezji Kurnool. W 2020 r. papież Franciszek mianował go arcybiskupem metropolitą Hajdarabadu.

12. Abp Paulo César Costa, arcybiskup Brasílii (Brazylia)

Paulo César Costa urodził się 20 czerwca 1967 roku w Valença w stanie Rio de Janeiro. W 1992 r. przyjął święcenia kapłańskie w swej rodzinnej diecezji Valença. Otrzymał doktorat z teologii dogmatycznej na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim. Był wikariuszem i proboszczem kilku parafii. W 2007 r. został rektorem diecezjalnego seminarium duchownego w Nova Iguaçu. Był też doradcą komisji doktrynalnej episkopatu Brazylii, wykładał w Krajowym Instytucie Duszpasterskim i kierował Wydziałem Teologii na Papieskim Uniwersytecie Katolickim w Rio de Janeiro. W 2010 r. Benedykt XVI mianował go biskupem pomocniczym archidiecezji Rio de Janeiro, której został wikariuszem generalnym i odpowiedzialnym za wikariat podmiejski. Od 2016 r. był biskupem diecezji São Carlos, wchodził w skład rady stałej episkopatu, a w 2020 r. został arcybiskupem metropolitą Brasílii i członkiem Papieskiej Komisji ds. Ameryki Łacińskiej.

13. Bp Richard Kuuia Baawobr M. Afr., biskup Wa (Ghana)

Richard Kuuia Baawobr urodził się 21 czerwca 1959 r. w Nandom w północnej Ghanie. W 1979 r. wstąpił do ojców białych (Zgromadzenia Misji Afrykańskich). Nowicjat odbył we Fryburgu w Szwajcarii. Studiował teologię w instytucie swego zgromadzenia w Totteridge koło Londynu. W 1987 r. przyjął święcenia kapłańskie jako duchowny diecezji Wa. Wyjechał jako misjonarz do Demokratycznej Republiki Konga, gdzie pracował w Livulu w archidiecezji Kinszasa. Od

1991 r. studiował egzegezę biblijną w Rzymie, a także odbył formację z duchowości ignacjańskiej u jezuitów we Francji. W latach 1996-1999 był mistrzem nowicjatu w Kahangala w Tanzanii, a od 1999 r. pracował w seminarium w Tuluzie. W 2004 r. obronił doktorat z nauk biblijnych i został wybrany asystentem generalnym swego zgromadzenia. Od 2010 r. był – jako pierwszy Afrykanin w historii – przełożonym generalnym ojców białych. W 2016 r. papież Franciszek mianował go biskupem diecezji Wau.

14. Abp William Goh Seng Chye, arcybiskup Singapuru (Singapur)

William Goh Seng Chye urodził się 25 czerwca 1957 r. w Singapurze. Do kapłaństwa przygotowywał się w Singapurze i Penangu w Malezji. Świecenia kapłańskie przyjął w 1985 r. Był wikariuszem w parafii Świętego Krzyża, po czym wyjechał do Rzymu, gdzie studiował teologię na papieskich uniwersytetach: Urbaniańskim i Gregoriańskim. Po powrocie do Singapuru pracował w seminarium duchownym jako formator i wykładowca teologii dogmatycznej, a w końcu został jego rektorem. Jednocześnie był proboszczem parafii św. Anny, teologicznym doradcą Federacji Azjatyckich Konferencji Biskupich, kierownikiem duchowym w ośrodku duchowości katolickiej, udzielał się w duszpasterstwie młodzieży i ruchu Odnowy w Duchu Świętym. W 2012 r. został arcybiskupem koadiutorem, zaś w 2013 r. arcybiskupem Singapuru. Od 2015 r. stoi na czele prezydenckiej Rady ds. Praw Mniejszości.

15. Abp Adalberto Martínez Flores, arcybiskup Asunción (Paragwaj)

Adalberto Martínez Flores urodził się w 8 lipca 1951 r. w Asunción. Po studiach z zarządzania i ekonomii w Paragwaju wyjechał na kurs językowy do Waszyngtonu, gdzie podjął jednocześnie studia z filozofii w Oblate College. Zaangażował się wówczas w prace duszpasterstwa katolików języka hiszpańskiego. Wyjechał do Włoch, gdzie uczęszczał do międzynarodowej szkoły duchowości, prowadzonej przez Dzieło Maryi we Frascati. Ukończył także studia teologiczne na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim. Od 1981 r. mieszkał w Argentynie, gdzie był m.in. przewodniczącym Organizacji Współpracy Społecznej, która zapewniała noclegi osobom poddającym się dializie nerek, a także prowadziła stołówki dla dzieci i ubogich dorosłych. W 1984 r. wyjechał na Amerykańskie Wyspy Dziewicze, gdzie w 1985 r. przyjął święcenia kapłańskie. Był duszpasterzem w Saint Croix i w St. Thomas do 1994 r., po czym wrócił do Paragwaju. Był proboszczem w Asunción, duszpasterzem młodzieży i sekretarzem pierwszego synodu archidiecezjalnego. W 1997 r. został biskupem

pomocniczym archidiecezji Asunción, w 2000 r. pierwszym biskupem diecezji San Lorenzo, w 2007 r. biskupem diecezji San Pedro Apóstol, w 2012 r. biskupem polowym, w 2018 r. biskupem diecezji Villarrica, a w 2022 r. arcybiskupem metropolitą Asunción. W latach 1997-2007 był koordynatorem krajowym duszpasterstwa młodzieży, w latach 2005-2015 sekretarzem generalnym konferencji episkopatu, a od 2018 r. jest jej przewodniczącym.

16. Bp Giorgio Marengo IMC, prefekt apostolski Ulan Bator (Mongolia)

Giorgio Marengo urodził się 7 czerwca 1974 r. w Cuneo w Piemontcie. Był skautem, uprawiał szermierkę i ukończył liceum klasyczne. Studiował filozofię na Wydziale Teologicznym Północnych Włoch i teologię na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. W 2000 r. złożył śluby zakonne w Instytucie Misjonarzy Matki Bożej Pocieszenia, a w 2001 r. przyjął święcenia kapłańskie. W 2016 r. zdobył doktorat z misjologii na Papieskim Uniwersytecie Urbaniańskim, na którym studiował w latach 2000-2006. Wysłany po święceniach kapłańskich jako misjonarz do Mongolii, został proboszczem parafii Matki Bożej Miłosierdzia w Arvajhéér. Był też radcą regionalnym Azji i przełożonym swego zakonu na Mongolię. W 2020 r. papież Franciszek mianował go prefektem apostolskim Ulan Bator i biskupem tytularnym Castra Severiana. Będzie najmłodszym kardynałem Kościoła katolickiego.

zasłużeni duchowni powyżej 80. roku życia:

17. Abp Jorge Enrique Jiménez Carvajal, emerytowany arcybiskup Cartageny (Kolumbia)

Jorge Enrique Jiménez Carvajal urodził się 29 marca 1942 r. w Bucaramandze. Wstąpił do Zgromadzenia Jezusa i Maryi (CJM) – eudystów. Studiował filozofię i teologię w Bogocie. W 1967 r. przyjął święcenia kapłańskie. Był wychowawcą w swym dawnym seminarium duchownym, pracował w Krajowym Sekretariacie Duszpasterstwa Społecznego przy konferencji episkopatu Kolumbii (1975-1978), wykładał w Instytucie Teologii Pastoralnej w Medellín (1979-1988), był przełożonym prowincji eudystów (1988-1992) i sekretarzem Latinoamerykańskiej i Karaibskiej Konferencji Zakonników (1989-1991). W 1992 r. został biskupem diecezji Zipaquirá. Był sekretarzem generalnym konferencji episkopatu Kolumbii (1993-1995), a następnie sekretarzem generalnym (1995-1999) i przewodniczącym (1999-2003) Latinoamerykańskiej Rady Biskupiej (CELAM). W 2002 r. został porwany przez kolumbijskich partyzantów z Rewolucyjnych Sił Zbrojnych Kolumbii (FARC), którzy chcieli wymienić go na swych uwięzionych bojowników. Po czterech

dniach został uwolniony w wyniku błyskotliwej akcji wojska. W 2004 r. Jan Paweł II mianował go arcybiskupem koadiutorem Kartageny (Cartagena de Indias). Na czele tej archidiecezji stanął w 2005 r. W 2021 r. przeszedł na emeryturę.

18. Bp Lucas Van Looy SDB, emerytowany biskup Gandawy (Belgia)

Lucas Van Looy urodził się 28 września 1941 r. w Tielen koło Antwerpii. W wieku 20 lat wstąpił do zgromadzenia salezjanów. Trzy lata spędził w Korei Południowej, po czym studiował teologię na Katolickim Uniwersytecie w Leuven. W 1970 r. przyjął święcenia kapłańskie. Od 1972 do 1984 r. ponownie pracował w Korei Południowej. Po powrocie do Belgii pełnił odpowiedzialne funkcje w swoim zgromadzeniu zakonnym, zajmując się misjami (1984-1990), duszpasterstwem młodzieży (1990-1996) i będąc wikariuszem generalnym (1996-2003). W 2003 r. został biskupem Gandawy. Na emeryturę przeszedł w 2019 r.

19. Abp Arrigo Miglio, emerytowany arcybiskup Cagliari (Włochy)

Arrigo Miglio urodził się 18 lipca 1942 roku w San Giorgio Canavese w Piemontcie. Studiował na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim i Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie. W 1967 r. przyjął święcenia kapłańskie. Był kolejno wikariuszem, proboszczem, dyrektorem domu rekolekcyjnego, a od 1981 r. wikariuszem generalnym swej rodzinnej diecezji Ivrea. Jednocześnie wykładał Pismo Święte na Wydziale Teologicznym Północnych Włoch i była asystentem kościelnym instytutu świeckiego Misjonarek Nieskończoności Miłości (Missionarie dell'Amore infinito). W 1990 r. został asystentem kościelnym włoskiego harcerstwa katolickiego. W 1992 r. Jan Paweł II mianował go biskupem diecezji Iglesias na Sardynii, w 1999 r. biskupem diecezji Ivrea. Był sekretarzem konferencji episkopatu Piemontu i przewodniczył komitetowi naukowemu i organizacyjnemu Tygodni Społecznych włoskich katolików. W 2010 r. z nominacji Benedykta XVI został arcybiskupem Cagliari na Sardynii. Był przewodniczącym konferencji episkopatu Sardynii. Przeszedł na emeryturę w 2019 r.

20. O. Gianfranco Ghirlanda SJ, profesor teologii Gianfranco Ghirlanda urodził się 5 lipca 1942 r. w Rzymie. Już w czasie studiów prawniczych na uniwersytecie La Sapienza pracował dla Fiata. Jednak po ich ukończeniu wstąpił w 1966 r. do zakonu jezuitów, a w 1973 r. przyjął święcenia kapłańskie. Zdobył doktorat z prawa kanonicznego na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim, gdzie od 1975 r. wykładał, kierował Wydziałem Prawa Kanonicznego (1995-2004), a w latach 2004-2010 był rektorem tej uczelni. Jednocześnie

był konsultorem kilku dykasterii Kurii Rzymskiej i sędzią sądu apelacyjnego Państwa Watykańskiego. Ostatnio współpracował przy redakcji konstytucji apostolskiej „*Praedicate Evangelium*” reformującej kurie rzymską. Pracował również dla Stolicy Apostolskiej jako konsultor kilku kongregacji biskupich i synodów. Był sędzią Sądu Apelacyjnego Watykańskiego od 1993 do 2003 roku. Jest autorem licznych publikacji z dziedziny prawa kanonicznego.

21. Ks. Fortunato Frezza, kanonik bazyliki św. Piotra

Fortunato Frezza urodził się 6 lutego 1942 r. w Rzymie. Święcenia kapłańskie przyjął w 1966 r. jako kapłan diecezji Bagnoregio. Był wikariuszem parafii katedralnej, jednocześnie studiując teologię na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. Podjął następnie studia na Papieskim Instytucie Biblijnym, uwieńczone doktoratem. Był wykładowcą w seminarium w Viterbo i wikariuszem w bazylice Madonna della Quercia. Od 1971 do 1984 był proboszczem w Sipicciano, nadal wykładając na różnych uczelniach, m.in. na Gregorianie. Przez 11 lat grał też w lokalnej drużynie piłki nożnej, założył również pismo „*Tuttinsieme*”. W 1983 r. rozpoczął pracę w Sekretariacie Generalnym Synodu Biskupów, którego był długoletnim podsekretarzem (1997-2013). W tym czasie był też kapelanem w klasztorach sióstr trapistek, klarysek, benedyktynek, a także kapelanem drużyny piłkarskiej AS Roma (od 1986 r.). W 1994 r. został kapelanem klasztoru Mater Ecclesiae w Ogrodach Watykańskich i Stowarzyszenia Włoskich Lekarzy Katolickich w diecezji rzymskiej, a od 1999 r. był prałatem. W 2013 r. został kanonikiem kapituły bazyliki św. Piotra w Watykanie.

KAI

PAPIEŻ FRANCISZEK I JEGO KARDYNAŁOWIE

W niedzielę, 29 maja 2022 roku papież Franciszek ogłosił imiona i nazwiska nowych kardynałów. Dla przypomnienia należy tu podać daty i liczby kreowanych wcześniej kardynałów. Oto kolejne konsystorze papieża Franciszka: 1) 22 lutego 2014 roku – 19 nowych kardynałów; 2) 14 lutego 2015 roku – 20 kardynałów; 3) 19 listopada 2016 roku – 17 kardynałów; 4) 28 czerwca 2017 roku – 5 kardynałów; 5) 28 czerwca 2018 roku – 14 kardynałów; 6) 5 października 2019 roku – 13 kardynałów; 7) 28 listopada 2020 – 13 kardynałów; 8) 27 sierpnia 2022 roku – 21 kardynałów.

W latach 2014 – 2022 Franciszek kreował 122 kardynałów. W opinii wielu katolików mianowanie nowego kardynała pochodzącego z danego kraju jest wyróżnieniem i dowartościowaniem konkretnego Kościoła lokalnego. Dnia 28 czerwca 2018 insygnia kardynalskie odebrał pracujący od wielu lat w Watykanie kardynał Konrad Krajewski, jałmużnik papieski. Jednak przez te wszystkie lata żaden polski biskup (czy też prezbiter) posługujący na terenie Polski nie otrzymał od papieża Franciszka godności kardynalskiej...

d.A.

INTENCJE MSZALNE lipiec 2022

1. piątek	18 ⁰⁰ + rodzice Zygmunt i Zofia Gaładyk
2. sobota	18 ⁰⁰ + Halina Kąkol: z okazji imienin
3. niedziela	7 ³⁰ + Stefania i Stanisław Kęпка oraz Izabela Wajroch 9 ³⁰ + Jan Kluskiewicz: z okazji imienin 11 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Igi Plotka: 3. rocznica urodzin
4. poniedziałek	7 ⁰⁰ + Edward Koprowicz
5. wtorek	7 ⁰⁰ + Irena Niemykin: 1. rocznica śmierci
8. piątek	17 ⁰⁰ + Jerzy Wajroch 18 ⁰⁰ + Gertruda i Jan Kuduk oraz rodzice i rodzeństwo z obojga stron
9. sobota	18 ⁰⁰ w pewnej intencji
10. niedziela	7 ³⁰ + Felicja i Andrzej Bąk 9 ³⁰ + Czesław Ronowicz i Karol Pięta 11 ⁰⁰ + Leon Mejer: 15. rocznica śmierci
11. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Edward Koprowicz
12. wtorek	17 ⁰⁰ o zdrowie i siłę dla najbliższych 18 ⁰⁰ + Witold Niemczyk
13. środa	7 ⁰⁰ + Zdzisław Michałowski 18 ⁰⁰ + Wacław Stolarski: rocznica urodzin
14. czwartek	18 ⁰⁰ + Karol Pięta
15. piątek	18 ⁰⁰ + Jerzy Migas
16. sobota	18 ⁰⁰ + Józefa Senderska: 4. rocznica śmierci
17. niedziela	7 ³⁰ + Mieczysław Turski; rodzice: Jan i Katarzyna Turscy oraz Stefania i Władysław Balińscy; rodzeństwo z obojga stron 9 ³⁰ + Pelagia Wilga i mąż Wacław 11 ⁰⁰ + zmarli z rodzin Ładów, Andrzejczaków i Wróblewskich
18. poniedziałek	17 ⁰⁰ + Jerzy Wajroch 18 ⁰⁰ + Rozalia i Henryk Rutkowscy
19. wtorek	7 ⁰⁰ + Edward Koprowicz
20. środa	7 ⁰⁰ + Witold Niemczyk
21. czwartek	7 ⁰⁰ + Jerzy Migas
22. piątek	17 ⁰⁰ + Jerzy Wajroch 18 ⁰⁰ + Zofia i Zygmunt Gaładyk
23. sobota	17 ⁰⁰ + Helena i Marian Miękina oraz zmarli z rodzin Kulwikowskich, Frątczak i Miękina 18 ⁰⁰ + Imgarda i Bronisław Falkiewicz; zmarli z rodzin Zarzyckich, Wasilewskich oraz Mieczysław Stajniak: 2. rocznica śmierci
24. niedziela	7 ³⁰ + Ewa Cieślik: 6. rocznica śmierci 9 ³⁰ + Władysława, Stanisław i Jerzy Wiśniewscy 11 ⁰⁰ + Kinga i Zbigniew Lorek oraz zmarli z rodzin Kozaków i Groszów
25. poniedziałek	7 ⁰⁰ + Edward Koprowicz (intencja od firmy pogrzebowej „Pinex” z Pinczyna) 18 ⁰⁰ + Feliks Butowski: 36. rocznica śmierci; żona Zofia i rodzeństwo z obojga stron
26. wtorek	18 ⁰⁰ + Anna Korzeniecka: z okazji imienin
27. środa	7 ⁰⁰ + Sylwester Kornath
28. czwartek	7 ⁰⁰ + Robert Bukowski
29. piątek	18 ⁰⁰ + Witold Niemczyk
30. sobota	16 ⁰⁰ ślub: Marek Korycki i Patrycja Szuba 18 ⁰⁰ + Ignacy Kujach: rocznica urodzin i imieniny
31. niedziela	7 ³⁰ + Jerzy Wajroch 9 ³⁰ + Zygmunt Bukowski: 14. rocznica śmierci 11 ⁰⁰ + Jan i Gertruda Kuduk; Andrzej, Krzysztof i Anna Kuduk oraz Gertruda i Leon Szwedowscy

zamawiający intencje mszalne akceptują druk w/w danych osobowych

w ostatnim czasie...

ZMARLI:

1. GENOWEFA MUSZYŃSKA, zam. Domachowo 2/2, ur. 25 grudnia 1934, zm. 21 maja 2022, pogrzeb odbył się 26 maja 2022 w Mierzeszynie (*rodzina wyraża zgodę na publikację informacji*).
2. SZCZEPAN WILCZEWSKI, zam. Mierzeszyn, ul. Spacerowa 7, ur. 2 stycznia 1948, zm. 25 maja 2002, pogrzeb odbył się 27 maja 2022 w Mierzeszynie (*rodzina wyraża zgodę na publikację informacji*).
3. JERZY WAJROCH, zam. Olszanka, ul. Owocowa 21, ur. 15 sierpnia 1953, zm. 4 czerwca 2022, pogrzeb odbył się 7 czerwca 2022 w Mierzeszynie (*rodzina wyraża zgodę na publikację informacji*).

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH: ROK 2022

497. Grażyna Zakrzewska, Mokry Dwór
498. Zofia Hinc, Olszanka
499. Renata Borzestowska, Domachowo
500. Jolanta i Bolesław Dachtera, Mierzeszyn
501. Katarzyna Farbiś, Warcz
502. Rodzice dzieci rocznicowych
503. Sylwia i Piotr Gajewscy, Mierzeszyn
504. Bożena i Roman Kolka, Warcz
505. Janina Kluskiewicz, Błotnia
506. Agnieszka i Marcin Papis, Mierzeszyn
507. Joanna Letniowska, Mierzeszyn
508. Zofia Stosio, Domachowo
509. Krystyna Dyks, Błotnia
510. Irena Dorawa, Zblewo
511. Pelagia Malec, Mierzeszyn
512. Mieczysława Stosio, Mierzeszyn
513. Mieczysława Muszyńska, Mierzeszyn
514. Marta Meier, Mierzeszyn
515. Alicja Ruszkowska, Mierzeszyn
516. Eryka Żurek, Domachowo
517. Leokadia Krause, Domachowo
518. Zuzanna Bliszczuk, Domachowo
519. Władysław Gajęcki, Domachowo
520. Elżbieta i Antoni Guzowscy, Domachowo
521. Helena Stosio, Domachowo
522. Ewelina i Michał Wajroch, Olszanka
523. Ewelina i Tomasz Surma, Zaskoczyn
524. Krystyna Kucmann, Olszanka
525. Danuta i Zygmunt Szulc, Miłowo
526. Ewelina i Michał Wajroch, Olszanka
527. Andrzej Filipcewicz, Bojano
528. Izabela i Grzegorz Niczyporowicz, Domachowo
529. Karolina Bańkowska, Mierzeszyn
530. Krystyna Gwóźdź, Warcz
531. Janina Szuba, Mierzeszyn
532. Kinga Kolbusz, Olszanka

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

BOŻE CIAŁO A.D. 2022 W PARAFII MIERZESZYN

W Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie tegoroczne obchody święta Bożego Ciała powracają do „wcześniejszej tradycji” sprzed pandemii. W czwartek, 16 czerwca 2022 roku Msze święte będą sprawowane w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa o godz. 7.30 i 9.30.

Przed południem rozpoczną się uroczystości Bożego Ciała w Warczu. O godzinie 11.00 będzie sprawowana Msza święta w pobliżu Szkoły Podstawowej w Warczu. Następnie odbędzie się procesja eucharystyczna do czterech ołtarzy.

Odpustu zupełnego przy spełnieniu zwykłych warunków udziela się w to święto wiernemu, który będzie pobożnie uczestniczył w kościele lub poza nim w procesji eucharystycznej.

Zapraszam Parafian, Przyjaciół i Gości do uczestniczenia w uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa w naszej Parafii. Podziękujemy raz jeszcze Chrystusowi za Jego obecność w Świętej Eucharystii i w naszych sercach.

ks. Andrzej Sowiński

UROCZYŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

W piątek, 24 czerwca 2022 roku o godz. 9.30 w kościele poewangelickim będzie sprawowana uroczysta Msza święta ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Po zakończonej Eucharystii procesja wokół kościoła. Serdecznie zapraszam.

ks. Andrzej Sowiński

PAPIESKA INTENCJA APOSTOLSTWA MODLITWY na lipiec 2022

Za osoby starsze

Módlmy się w intencji osób starszych, które są korzeniami i pamięcią narodu, aby ich doświadczenie i mądrość pomagały najmłodszym patrzeć w przyszłość z nadzieją i odpowiedzialnością.

ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO 2021/2022

W czwartek, 23 czerwca 2022 roku o godz. 9.00 w kościele św. Bartłomieja Apostoła będzie sprawowana Msza święta dziękczynna na zakończenie roku szkolnego. Serdecznie zapraszam.

ks. Andrzej

**Mierzeszyn, kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa, 24 maja 2022 roku.
Redaktor „Dziennika Bałtyckiego, pani Grażyna Antoniewicz od wielu lat
fascynuje się tematem „Sądu Ostatecznego” Hansa Memlinga.
Postanowiła także uzupełnić historię wielkiego dzieła o „wątek mierzeszyński”.**

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.parcyfa.ia3k.plCMENTARZA: www.mogily.pl/mierzeszyn

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzeszyn@diecezjagdansk.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.